

Lars Sunesson erkänner att han på Jönköpings rådstuga blivit överbevisad om att ha begått mened, i det att han ljugit inför sittande råd och inför menigheten på samma plats. Då han var rådmän mottog han utan rådmännens vetskap en penningssumma i lön som borgen av en man, varför han dömdes som en tjuv till att mista huden och båda öronen. Han erkänner vidare att han mot rådmännens vilja innehaft en lagbok (jämför not 1–1 nedan), varigenom han åsamkat dem stor skada. De personer som drabbats efterskänkte för Guds skull straffet ('gav honom hud och öron [åter]'), och han svor på boken och inför staden och Sverige vid äventyr av nyssnämnda straff att aldrig med råd eller dåd utsätta sig för förutnämndas vrede ("therra fornamde arghasta wita").

Utfärdaren beseglar.

Orig. på perg. (23,2 x 12,2 cm, uppveck 1,0 cm; 14 rader), Vadstena landsarkiv (tidigare i Jönköpings stads arkiv). SDHK nr 10939.

Tryckt: C. M. Kjellberg, Privilegie- och frihetsbrev samt andra urkunder rörande Jönköpings stad 1284–1785 (1930), s. 228 f. nr 2.

Regest: Förteckning öfver de äldre handlingarne i Jönköpings Rådhus-arkiv (HSH 32, 1851), s. 373 nr 6; Kjellberg, a.st.

Alla the^a gotha mæn thætta breff høra ok see : helsa iak Laurinz Sonason æwærthelika *medh* warum Hærra : Kænnis jak *medh* thæssu minu opnu breffwe at jak wunnin æær aa Junacøpongs radhstwu tell een menetha lÿwghara · thy at jak løøgh^b aa saat rathet oc aa allan almoghan thær sama stadh. Ok kænnis jak at tha jak^c rathman waar · tha took jak wttan rathmanna wittu borghan ffor swa manga pæninga j løøn aff enum manne · swm jak varth openbarlika ffor wunnin tell rættan thÿwff swa at jak døømdes tell hwth oc bathen øron at mista : ¹-Oc kannis jak : at jak haffthe ena laghbook aa mooth thæssu gotha manna wilia oc gÿorthe^d jak them *medh* sstoran skatha¹ : aa moot thasse ffwlu wdygh jak them gÿorthe : tha gÿortho the ffor Gwdh skwldh : ok gawo mik hudh ok øøron swm jak fforgÿort haffthe / ok jak ffor sworh stathen ok Swearikj at bokenne : ok aldregth therra fornamde arghasta wita *medh* raadh ælla gærninga widh samu plagho swm fföre æær sagh^e. Scriptum anno Dominj M^o cclxx^o septimo, in die beatj Marcelli proprio meo sub sigillo.

På baksidan: Eth liughare breff

Sigillet bortfallet från den kvarhängande sigillremsan.

^a Överdelen av bokstaven h försedd med dekorativ avslutning i form av liten vimpel; samma utsmyckning förekommer frekvent i brevet, företrädesvis vid bokstäverna b, h, k och l. ^b Ordet föregås av utraderad bokstav, sannolikt r (rotunda). ^c Över raden. ^d Bokstäverna or efter rättelse. ^e Så för väntat saght.

¹⁻¹ Av sammanhanget går det inte att avgöra på vilka grunder innehavet av en lagbok betraktades som förgräpligt. Möjligen har ett verb i supinumform bortfallit efter haffthe, t.ex. ett ord med innebörden 'sält', 'kasserat' el. dyl.